

ביצים, יתמלא. רק לאחר שזה קורה הם ישבו לדגור על כל הביצים בבית אחת. הסיבה לכך היא הגיונית מאוד.

מביצי הענק האלו בוקעים לבסוף אפרוחים עצמאיים, שאחרי יממה כבר מתחילים להתרוצץ ולחפש מזון ולא גוזלים חסרי ישע. ישנה חשיבות לכך שהאפרוחים יבקעו כולם ביחד. אי אפשר להמשיך לדגור על חלק מהביצים בזמן שאפרוחים שכבר בקעו, מסתובבים בחופשיות כשהם חשופים לשלל סכנות האורבות להם מחוץ לקליפת הביצה.

נקבת יען אפורה. צילום שוש להב

גודלה של כל אחת מביצי היען הוא בערך בגודל של 24 ביצי תרנגולת ומשקלה קילו וחצי. היענים ההורים חולקים את נטל הדגירה, כשהנקבות האפורות דוגרות ביום והזכרים השחורים דוגרים במהלך הלילה, כדי שההסוואה תהיה מושלמת ואף אחד לא יחמוד את הביצים המזינות. שיתוף הפעולה הזה הכרחי, בטח כשהקן נמצא על הקרקע. כך הם יכולים לספק לביצים הגנה וחום, מבלי לשחוק את ההורים הדוגרים. לאחר דגירה ארוכה ומשותפת של כ-40 יום, בקעו האפרוחים בהפרשים של יומיים.

משקלו כל אחד, סמוך לבקיעה, היה קרוב לקילו אחד, ממש לא מעט בשביל אפרוח. אך מה שמפתיע יותר, הוא קצב הגדילה המטורף שלהם. תוך כחצי שנה הם כבר מגיעים לגודל של יען בוגר, שמשקלו יכול לנוע בין 90 ל 120 קילוגרמים.

היען המצוי חי ביבשת אפריקה, ובשל גודלו העצום הוא אינו יכול לעוף. הוא כן יכול לרוץ מהר מאוד, אפילו במהירות של 70 קמ"ש למרחקים קצרים, והכנפיים שאינן יכולות לשאת באוויר את משקלו הרב, מסייעות לו בתמרון במהלך הריצה.

אפרוחי היען מתוקים ותזיזתיים וכל אחד מהם קיבל סימון בצבע שונה, כדי שהמטפלים יוכלו להבדיל בניהם ולבצע מעקב רפואי ומעקב גדילה. משימה לא פשוטה לכשעצמה, מאחר ויענים רצים מאוד מהר וכבר בצעירותם יכולים להגיע למהירות של 50 קמ"ש לשעה.

האפרוחים נמצאים כרגע במתחם מיוחד שנבנה בשבילם מאחורי הקלעים, שם הם מוגנים ממוזג האוויר ומסכנות נוספות, בזמן שהם לומדים כיצד להסתדר בכוחות עצמם. הם לומדים איך לנקר, מה לאכול וממה להיזהר, כלים חשובים בעלי השפעה מכרעת, לגבי כושר השרידות שלהם בעתיד.

מוזמנים גם לבקר בקבוצת הפייסבוק שלנו 'טיול משפחתי בארץ ובעולם